

Perepäev puulatvades – Türi Elamuspark

Kui päike teeb soojemaid ringe, hakkab Türi Elamuspargis elu keema. Meie loo kangelasel, üks neljaliikmeline pere keerab kesklinnast linnaserva ja leiab end üsna ruttu roheluse keskel. Vaid poolteist kilomeetrit kesklinnast ootab Türi Elamuspark, kus metsast on saanud julgete pärusmaa. Oma hulljulget aurat pole paik minetanud, sest vanaisade aegu kõrgus samas suusahüppemägi.

„Nii, seiske kõik sirgelt!“ nõuab isa, kui pere jõuab Türi elamuspargi haldushoone juurde, mille seinal asub pikkuse mõõdutabel. Enne seiklust peab ikka mõõtma, kuidas muidu tead, kes millisele rajale luba minna on. Väike tüdruk tõuseb kikivarvule ja proovib juukseid sasipeaks ajada, et mõni sent pikkust juurde saada. „Pikkust ei mõõdetaks soengust,“ muigab ema. Õnneks on tirts juba ammu üle meetri ja saab oma esimese seikluse mudilaste rajal. Suurema venna pealagi lõpeb 135 sentimeetri juures ja tema kiikab kõige kõrgemate radade poole. Elamuspargi teenindaja müüb perele pileti ja jagab kõigile turvavarustuse kätte. Lapsed on mõtetega juba oma seikluse sees.

Ema tütreaga lähevad võrgumaaailma katsetama ja isa-poega puude vahele seiklusrajale. Esimene samm on kohustuslik õpe koos instruktoriga, kes näitab, kuidas käivad karabiinid ja muud turvareeglid. Mõlemad kuulavad, noogutavad ja kohe ka kontrollivad, kas turvarakmed peavad. Algul tunduvad kõrged rajad päris kõhedad. Jalad tudisevad ja oskamatusel on veidi hirm. Aga kui jalad Tarzani hüppel koos tarzanliku hõikega platvormilt lahti lükkavad, kisub suu juba naerule.

Naispere läheb rõõmuga puude vahele võrgumaaailma avastama, mis on terve metsatuka suurune ronimislinn, kus saab turnida ja hüpata ilma, et ükski karabiin segaks. Kõik on võrguga turvatud, et mudilased jääksid terveks. Lapsed panevad batuudiväljakul sellise energia välja, et keegi ei suuda enam kokku lugeda, kes teeb rohkem saltosid, kas lapsed või tuul puude latvades.

Kui rajad läbitud ja batuudil ning pallimeres hüpatud, ootab ees õhusõit trossil. Vihina saatel kõlab taas Tazani hüüd üle metsa, sest täpselt sellise džungli tunde see õhusõit tekitab. Kõik tahavad seda proovida, sest laskumine on pikk ja põnev.

Enne lahkumist käiakse veel discgolfirajal, et lihvida populaarse maasikumängu visketehnikaid, aga ketas maandub ikka sinna, kuhu ta ise tahab. Ema tõdeb, et piknikualal on vähemalt üks oskus, milles nad kõik võrdsed on ja see on kaasavõetud võileibade söömine. Päike paistab, kõigil on tore ja Kõrgessaare voorestikul ei tunne enam keegi hüppemäe kõhedust. See saab olla koht, kus kogu pere tunneb end lausa võitjatena.

Päeva lõpus teatab pisitütar resoluutselt, et järgmisel aastal tuleb ta Türi elamusparki tagasi ja siis juba kõrgematele radadele, sest ta kavatseb talve jooksul kasvada. Türi Elamuspark on see koht, kuhu tullakse ikka ja jälle tagasi, et rohkem ning kõrgemale pingutada.

Ja miks mitte? Siin ootavad viie rajaga seikluspark, õhusõidud, võrgumaaailm, batuudiväljak, suvetuubirada, discgolf, rattakrossi- ja jooksurajad ning mõnusad piknikupaigad. Kõige mugavam

on tulla perepiletiga – kaks täiskasvanut ja kolm last, ilma ajapiiranguta. Nii ei pea kellaga võidu jooksmas, vaid saab lasta päeval kulgeda just oma rütmis.

Tule ja proovi järel! Türi Elamuspark on koht, kus iga pere kirjutab oma seiklusjutu.